

Bilag 2.

Provinshandelskammeret.

København, den 2. Marts 1933.

Til Landstingets Udvalg vedrørende Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 142 af 28. April 1931 om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord.

I Anledning af det til Behandling i Landstinget værende Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 142 af 28. April 1931 om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord tillader vi os at meddele det ærede Udvalg, at Provinshandelskammeret under 7. December f. A. overfor Landbrugsministeriet har afgivet en saalydende Udtalelse om Lovforslaget:

„Ved at fremsende et Eksemplar af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 142 af 28. April 1931 om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord har det høje Ministerium i Skrivelse af 7. f. M., Journal 1932 Nr. 2534 19, anmodet Provinshandelskammeret om en Udtalelse med Hensyn til Virkningerne af Lovforslaget, saafremt dette maatte blive ophøjet til Lov.

I denne Anledning skal Provinshandelskammeret udtale følgende:

Lovforslagets Hovedbestemmelse gaar ud paa, at enhver Ejer af en Landbrugsejendom, som har gjort forgæves Forsøg paa at opnaa frivillig Akkord med sine Kreditorer ved Benyttelse af Lov Nr. 142 af 28. April 1931 med senere Tillægslove, ved Henvendelse til det i Amtsraadskredsen i Henhold til nævnte Lov nedsatte Udvalg kan opnaa Moratorium for et Tidsrum af 3 Aar, saavel med Hensyn til den Pantegæld, der overstiger Ejendomsskyldværdien med Tillæg af Værdien af Besætning og Inventar som med Hensyn til den ham blot personligt paahvilende Gæld. I Bemærkningerne til Lovforslaget begrundes Ordningen fortrinsvis med, at Landmændene efter Lovforslaget faar Sikkerhed for, at deres Kreditorer ikke benytter en eventuel *gunstig Konjunktur* til at søge Dækning for deres Tilgodehavende i Ejendommen og stille denne til Tvangsauktion.

Bortset fra, at Adgangen til at stille Skyldnerens Ejendom til Tvangsauktion for Tiden er underkastet en Række Begrænsninger i Henhold til Lov Nr. 285 af 16. November 1931 om Udsættelse af Tvangsauktioner over Landbrugsejendomme, mener Provinshandelskammeret ikke, der er nogen som helst Fare for, at Købmændene under en saadan *gunstig Konjunktur* vil foretage sig andet overfor deres Debitorer, end hvad der er stemmende med en fornuftig, økonomisk Vurdering af Debtors Forhold. Hvis Debitor er en dygtig Landmand, der bringer det mest mulige ud af sin Ejendom, vil Købmændene ikke faa nogen Interesse i Forsøg paa Tvangsinddrivelse af de yderligstaaende Forpligtelser, Lovforslaget omhandler, medens Adgangen for Debitor til uden Kreditors Tilslutning at opnaa lovbestemt Henstand vil kunne føre til stor Vilkaarlighed og Uretfærdighed overfor Købmændene, hvis Tilgodehavender i første Række vil blive ramt af Ordningen. Provinshandelskammeret maa derfor fraraade, at Lovforslaget ophøjes til Lov.

Om Lovforslagets Bestemmelser i øvrigt bemærkes:

Ifølge § 3, 2det Stk., 3. Pkt., skal Skifteretten, naar Kreditor forlanger det og Amsudvalget anbefaler Kreditors Forlangende, fra Moratoriet undtage bl. a. Gæld for Varer, der er leveret til Ejendommens Drift og Skyldnerens ordentlige Husførelse